

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Acompanyem els joves

Es clou avui a Roma el Sínode dels Bisbes, que ha tractat el tema «Els joves, la fe i el discerniment vocacional». Els bisbes que hem tingut l'honor de participar en aquesta assemblea, tornem ara a les nostres diòcesis. El Sínode, en profunda sintonia amb el Papa, ha formulat unes propostes que, lliurades al Sant Pare, podrien esdevenir el tema d'un document pontifici, en forma d'exhortació apostòlica, per a tota l'Església. Així ha succeït amb altres assemblees d'aquesta institució, com l'anterior que es va dedicar a la família.

Un cop clausurada aquesta assemblea general ordinària dels bisbes, la propera fita serà la celebració a Panamà de la Jornada Mundial de la Joventut, programada per al proper mes de gener. Els joves són la nostra alegria i la nostra esperança; per això són, sens dubte, el focus de la nostra missió, ja que creiem que necessiten i tenen dret a la proposta de creure en Jesucrist i en el seu Evangeli.

A casa nostra tenim també un gran repte: donar respostes a les preguntes dels joves i atraure'ls amb la paraula de Jesús. Quina tasca més bonica, no us sembla? Els joves ens permeten pol-

Trobada del papa Francesc amb els joves i els pares sinodals (6.10.18). Fotografia de l'Oficina de Premsa de la Santa Seu

sar el canvi d'època que estem vivint. Tot es mou, tot canvia i ells són el màxim exponent d'aquest moviment, d'aquests canvis. Per això, cal que hi esmercem molts esforços i energia: recursos i persones. Tots hem de sentir-nos implicats en la pastoral juvenil,

aportant-hi el que puguem: el nostre testimoni, pregària i suport a les persones i institucions que hi treballen. Entre tots, ens hem de preguntar: què oferim als joves avui? Com els fem arribar la crida de Jesús a seguir-lo, que és font de sentit i de plenitud de vida?

El passat diumenge celebràvem la Jornada Mundial de les Missions, el Dòmund. En el missatge fet públic per aquesta ocasió, el papa Francesc adreçava unes paraules als joves que ens poden animar molt en aquest context. Els deia: «Benvolguts joves, no tingueu por de Crist ni de la seva Església». El Sant Pare afegia: «L'Església, anunciant el que ha rebut gratuïtament (cf. Mt 10,8; Ac 3,6), comparteix amb vosaltres, joves, el camí i la veritat que condueixen al sentit de l'existència en aquesta terra. Jesucrist, mort i ressuscitat per nosaltres, s'ofereix a la nostra llibertat i la mou a cercar, descobrir i anunciar aquest sentit ple i ver-tader.»

L'Esperit Sant ens acompanyarà, ens animarà i donarà força per construir unes comunitats eclesials que siguin més evangelitzades a l'interior i més evangelitzadores de cara al món d'avui, que ens ajudin a transmetre la fe cristiana i a acompanyar els nois i les noies. Demanem a Maria, Mare de Déu, i als sants que acaben de ser canonitzats, Òscar Romero i Pau VI, que intercedeixin per tots nosaltres i ens acompanyin sempre.

ACTUALITAT

Acord històric entre la Sagrada Família i l'Ajuntament

«Negociant la gent s'entén». Així resumia Esteve Camps les virtuts de l'acord entre el Patronat de la Sagrada Família i l'Ajuntament de Barcelona per tramitar la llicència d'obres definitiva. El conveni també estableix que en deu anys la Sagrada Família aportarà 36 milions d'euros en inversions per millorar l'accessibilitat de l'entorn i en transport públic. L'acord fou presentat el passat 18 d'octubre al Saló de Cent de l'Ajuntament,

on l'alcadessa Ada Colau i Esteve Camps, president delegat de la Junta Constructora de la Sagrada Família, signaren el conveni. Colau va parlar d'un «acord històric» i es va referir diverses vegades a la basílica com «una de les grans icones de la ciutat». La Sagrada Família, amb aquest acord, resol una qüestió que s'arrossegava des de fa 133 anys, quan va demanar la llicència d'obres sense rebre resposta municipal.

ENTREVISTA

Propostes en un món secular

XAVIER MORLANS

«Escletxes en el jo impermeable a Déu. La proposta cristiana en un món secular» és el títol de la lliçó inaugural del curs 2018-2019 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, que va impartir el Dr. Xavier Morlans, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, el proppassat 26 de setembre. Mn. Morlans va examinar escletxes o fissures en el jo impermeable a Déu en la nostra societat occidental i va donar unes orientacions pastorals per proposar, en un context dialògic, la novetat de la nostra religió cristiana.

Quin és el tret més significatiu de la secularització avui?

El voluntarisme màgic: la creença que està en poder de cada individu, a cada moment, la possibilitat de ser el que vulgui, sense que res ni ningú el lligui o el condicioni. És la ideologia dominant i la religió no oficial de la societat capitalista contemporània, impulsada pels experts dels *reality-shows*, pels gurus corporatius i també per molts polítics.

Què hi té a dir la fe cristiana respecte les escletxes del jo impermeable a Déu?

El Déu cristià és un Misteri d'Engendrant (Pare), Engendrat (Fill) i d'Engendrament (Esperit Sant). Engendrar i ser engendrat ens posa en sintonia amb Déu. L'amor d'àngape, fet possible per l'Esperit Sant, és la resposta sobreabundant al desig de comunió. Jesucrist, Déu encarnat, fa possible que puguem confiar malgrat la nostra vulnerabilitat; l'Església (Assemblea) és el col·lectiu viu que ens dona un sentit més fons i perllongat de pertinença.

Com apropar la proposta cristiana a les escletxes del jo desvinculat?

Sempre en clau de diàleg, primer cal evitar-lo a reconèixer les escletxes que té; després, que s'obri a la idea que hi pugui haver una font de filiació i de fraternitat més enllà de les teràpies i tècniques humanes i, finalment, proposar-li la trobada personal amb Jesucrist —tot invocant-lo— com a restaurador radical de les seves escletxes.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

El centre és Jesús

Em comentava una noia que, en una de les trobades que periòdicament té amb el sacerdot que l'acompanya espiritualment, aquest li va dir: «Per al proper dia que ens trobem, pensa quin és el centre de la teva vida. Què o qui l'ocupa?». La noia, amb un cert desconcert provocat per la pregunta, li demanà que li explicés una mica més la qüestió. El sacerdot afegí: «Sovint no acabem de centrar-nos, i no sabem on volem anar, ni perquè hi volem anar. Ens sentim desorientats. Volem seguir l'Evangeli, el dir i el fer de Jesús ens sedueixen i ens interpel·len, però veiem que ho fem a batzegades, amb poca coherència i compromís escàs. Volem, tanmateix, seguir Jesús. És del tot necessari de ressituar la nostra posició vital i viure el dia a dia referits a Ell.

»Déu Pare envià Jesús, el Fill, per mostrar-nos el camí de la vida, el camí de salvació en la nostra quotidianitat. Ens fa conèixer així el seu amor vers la humanitat, amor real i manifestat des del principi dels temps. Jesús, el Fill, que ha assumit la naturalesa humana, esdevé el referent d'amor i servei que ens mou a estimar i servir els altres i ens mostra que és possible malgrat les debilitats i defallences de la nostra naturalesa humana, redimida per la seva

passió, mort i resurrecció. Les paraules i les accions de Jesús en la seva vida mortal esdevenen salvadores i integrades en la nostra per l'acció de la pregària i els sagraments. «L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats» (1Jn 4,10). Afaïçonar la vida al dir i al fer de Jesús demana preguntar-nos en el dia a dia, davant situacions compromeses, davant converses que interpel·len, davant mirades o silencis que demanen acolliment, davant la rutina... «i ara, Jesús què diria, què faria?» Demana també, en acabar el dia, preguntar-se: «En quins moments Jesús ha guiat els meus passos, ha inspirat les meves paraules, les meves actituds?» «Llavors va cridar la gent i els seus deixebles i els digué: Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi» (Mc 8,34).»

La noia seguí el consell. El centre és Jesús. No podem deixar que l'ocupi ningú més, ni persones, ni modes, ni la comoditat personal, ni els interessos egoïstes... ni res que ens allunyi del seu amor; amor que ens fa estimar el pròxim com a nosaltres mateixos.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Perfume de discipulado

Beatificación de 16 mártires en la Sagrada Familia

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

El próximo 10 de noviembre, religiosos de San Pedro ad Víncula, religiosas de las Capuchinas de la Madre del Divino Pastor y de las Franciscanas de los Sagrados Corazones, y laicos —dieciséis mártires de la archidiócesis de Barcelona— serán proclamados beatos en la basílica de la Sagrada Familia.

Entre ellos hay religiosos y religiosas, seminaristas, solteros y padres de familia, personas mayores y jóvenes; maestros, obreros, directivos. Sobre todo, hermanos que nos guían con su testimonio claro. Cristianos que han vivido siguiendo al Señor y entregados a los hermanos, discípulos que han muerto profesando el amor hasta derramar su sangre como Jesucristo. Testigos de la fe, del amor y de la esperanza.

Un sublime calificativo daba el Papa a «esta fidelidad al estilo de Jesús —que es un estilo de esperanza— hasta la muerte». Fidelidad que «será llamada por los primeros cristianos con un nombre bellissimo: martirio, que significa testimonio. Los cristianos de los primeros tiempos los llamaron con un nombre que tiene perfume de discipulado». La fortaleza con la cual afrontaron la prueba —en los años 1936-1939— es signo de «la esperanza cierta que nada ni nadie los podía separar del amor de Dios donado en Jesucristo (Cfr. Rom 8,38-39)» (Audiencia 28 de junio de 2017).

Que la Virgen María, Madre de Dios y Reina de los mártires, nos sostenga siempre en nuestro camino de fieles discípulos.

Lectures de la missa diària i santoral

29. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ef 4,32-5,8 / Sl 1 / Lc 13,10-17]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. IV), patró de Girona (1387). Santa Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

30. ■ Dimarts [Ef 5,21-33 / Sl 127 / Lc 13,18-21]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, mrs.; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

31. ■ Dimecres [Ef 6,1-9 / Sl 144 / Lc 13,22-30]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucil·la, vg. i mr.

1. □ † Dijous [Ap 7,2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jn 3,1-3 / Mt 5,1-12a]. Tots sants.

2. ■ Divendres [Leccionari «de difunts». Per exemple: Jb 19,1.23-27a / Sl 22 / Fl 3,20-21 / Jn 14,1-6]. Commemoració de tots els fidels difunts.

3. ■ Dissabte [Fl 1,18b-26 / Sl 41 / Lc 14,1.7-11]. Sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà, de Lima. Sant Ermenegol (†1035), bisbe d'Urgell; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indo-xina (1861), nat a Sant Fel·liu Sasserra (Lluçanès). Els innombrables màrtirs de Saragossa; santa Sílvia, mare de Gregori el Gran; sant Malaquies (1094-1148), bisbe d'Armagh.

4. ■ † Diumenge vinent, XXXI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Dt 6,2-6 / Sl 17 / He 7,23-28 / Mc 12,28b-34]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal. Sants Vidal i Agrícola, mrs.; sant Fèlix de Valois, prev., cofund. Trinitaris (OSST, 1198); santa Modesta, vg.

DIUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,7-9)

Això diu el Senyor: «Crideu d'alegria, celebren la sort de Jacob, la primera de les nacions, proclamau que el Senyor ha salvat el seu poble, la resta d'Israel! Jo els faré venir del país del Nord, els reuniré des de l'extrem de la terra. Tots hi seran: cecs, coixos, mares que crien; tornarà una gentada immensa. Havien sortit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs. Perquè jo soc un pare per a Israel, i Efraïm és el meu fill gran».

Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creiem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 5,1-6)

Els grans sacerdots, presos d'entre els homes, són destinats a representar els homes davant Déu, a oferir-li dons i víctimes pels pecats. No els és difícil de ser indulgents amb els qui pequen per ignorància o per error, perquè ells mateixos experimenten per totes bandes les seves pròpies febleses. Per això necessiten oferir sacrificis pels seus pecats igual que pels pecats del poble. I ningú no es pot apropiari l'honor de ser gran sacerdot: és Déu qui els crida, com va cridar Aharon. Tampoc el Crist no s'atribuï a ell mateix la glòria de ser gran sacerdot, sinó que li ha donada aquell que li ha dit: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat.» I en un altre indret diu: «Ets sacerdot per sempre com ho fou Melquisedec».

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 10,46-52)

En aquell temps, Jesús sortí de Jericó amb els seus deixebles i amb molta gent. Vora el camí hi havia assegut, demanant caritat, un cec que es deia Bar-Timeu. Quan sentí dir que passava Jesús de Natzaret, començà a cridar: «Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi». Tothom el renyava per fer-lo callar, però ell cridava encara més fort: «Fill de David, compadiu-vos de mi». Jesús s'aturà i digué: «Crideu-lo». Ells criden el cec i li diuen: «Ànima't i vine, que et crida». El cec llançà la capa, s'aixecà d'una revolada, i anà cap a Jesús. Jesús li preguntà: «¿Què vols que et faci?» Ell respon: «Rabuni, feu que hi vegi». Jesús li diu: «Ves, la teva fe t'ha salvat». A l'instant hi veié, i el seguia camí enllà.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,7-9)

Esto dice el Señor: «Gritad de alegría por Jacob, regocijaos por la flor de los pueblos; proclamad, alabad y decid: “¡El Señor ha salvado a su pueblo, ha salvado al resto de Israel!”. Los traeré del país del norte, los reuniré de los confines de la tierra. Entre ellos habrá ciegos y cojos, lo mismo preñadas que paridas: volverá una enorme multitud. Vendrán todos llorando y yo los guiaré entre consuelos; los llevaré a torrentes de agua, por camino llano, sin tropiezos. Seré un padre para Israel, Efraín será mi primogénito».

Salm responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

Cuando el Señor hizo volver a los cautivos de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Recoge, Señor, a nuestros cautivos / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 5,1-6)

Todo sumo sacerdote, escogido de entre los hombres, está puesto para representar a los hombres en el culto a Dios: para ofrecer dones y sacrificios por los pecados. Él puede comprender a los ignorantes y extraviados, porque también él está sujeto a debilidad. A causa de ella, tiene que ofrecer sacrificios por sus propios pecados, como por los del pueblo. Nadie puede arrogarse este honor sino el que es llamado por Dios, como en el caso de Aarón. Tampoco Cristo se confirió a sí mismo la dignidad de sumo sacerdote, sino que la recibió de aquel que le dijo: «Tú eres mi Hijo: yo te he engendrado hoy»; o, como dice en otro pasaje: «Tú eres sacerdote para siempre según el rito de Melquisedec».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,46-52)

En aquel tiempo, al salir Jesús de Jericó con sus discípulos y bastante gente, un mendigo ciego, Bartimeo (el hijo de Timeo), estaba sentado al borde del camino pidiendo limosna. Al oír que era Jesús Nazareno, empezó a gritar: «Hijo de David, Jesús, ten compasión de mí». Muchos lo increpaban para que se callara. Pero él gritaba más: «Hijo de David, ten compasión de mí». Jesús se detuvo y dijo: «Llamadlo». Llamaron al ciego, diciéndole: «Ánimo, levántate, que te llama». Soltó el manto, dio un salto y se acercó a Jesús. Jesús le dijo: «¿Qué quieres que te haga?». El ciego le contestó: «“Rabuní”, que recobre la vista». Jesús le dijo: «Anda, tu fe te ha salvado». Y al momento recobró la vista y lo seguía por el camino.

Mestre,
que hi vegi!

P. JAUME SIDERA, claretia

Curació del cec (2012), de Marko Ivan Rupnik, mosaic de Sant Benet Menni a l'atri de l'Hospital de la Illa Tiberina, Roma (Itàlia)

Marc emmarca la secció de l'evangeli que va des de la Transfiguració fins a Jericó entre dues guaricions de cecs. Primer, Jesús guareix un cec a Betsaida, progressivament, per etapes, fins que hi veu clar. Segueixen tres anuncis de la passió, mort i resurrecció de Jesús, que els deixebles no entenen de cap manera.

El segon és Bartimeu, cec i captaire, assegut al camí. Tot un model de creient. Sent Jesús que passa quan surt de Jericó i no para de cridar: «Fill de David, Jesús, tingues pietat de mi». «Què vols que et faci?» «Rabuni, Mestre, que hi vegi». «Ves, li diu Jesús, la teva fe t'ha salvat». Llença la capa, l'únic bé que tenia, i tot content es posa a seguir Jesús just al moment que puja a Jerusalem a acomplir dramàticament la seva missió amb la creu.

Bartimeu té una fe prou lluminosa per comprendre el que Jesús diu, i prou generositat per seguir-lo. Els apòstols tenien massa por, massa ganes de figurar, d'ocupar els centres de poder. Només el cec, que no té res a perdre, es posa a seguir Jesús sense condicions.

Bartimeu representa el gran moment anunciat pel Profeta: «Crideu d'alegria. Proclameu que el Senyor ha salvat el seu poble». Hi seran tots: cecs, coixos, mares que crien; una gentada immensa. El Senyor és un pare per a Israel i per a nosaltres.

Repetim la pregària del cec: Senyor, que hi vegi! I un cop hi vegem clar, tinguem prou lucidesa i generositat per seguir Jesús. Segurs que, si sembrarem amb llàgrimes als ulls, cridarem de goig a la sega.

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Dimecres 31 (11 h), presidirà la presentació de la memòria anual de Càritas Catalunya als mitjans de comunicació, com a bisbe responsable de Pastoral Social de la Tarraconense. Al c/ dels Àngels, 18.

Actes

Beatificació de 16 màrtirs de l'Església catòlica.

El dissabte 10 de novembre, a les 11 h, seran beatificats a la Sagrada Família 16 màrtirs de tres congregacions: Sant Pere ad Vincula, les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor i la Congregació de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors. Presidirà la celebració el cardenal Angelo Becciu, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants. Divendres dia 9, a les 19 h, es farà una vetlla de pregària a la Basílica de Santa Maria del Mar, i diu-

menge 11, a les 13 h, una missa en acció de gràcies a la Catedral de Barcelona. Inscripcions disponibles fins completar l'aforament: t. 680 649 737 / inscripciones@16martires.com. Més info: <https://16martires.com>

Cicle de conferències «Imatges de la por». Organitzat per la Fundació Joan Maragall juntament amb la UPF-Barcelona School of Management i coordinat per Oriol Izquierdo. **Dimarts 6 nov.:** «Les representacions de la por: la por en l'art», a càrrec de Tamara Djermanovic. **Dimarts 20 nov.:** «La societat de la por: terrorisme, xenofòbia i política», a càrrec de Sònia Andolz. **Dilluns 27 nov.:** «Músiques de por», a càrrec de Ferran Sáez. **Dilluns 4 des.:** «Perdre la por: quin marge donem a l'esperança?», a càrrec de Marina Garcés. A la sala d'actes de la UPF-Barcelona School of Management (c/ Balmes, 132-134). Totes a les 19 h. Entrada lliure prèvia inscripció a: www.fundaciojoanmaragall.org / www.bsm.upf.edu

Festa de Sant Simó. Diumenge 28 d'octubre (12 h), el vicari episcopal a la zona pastoral 5, Mn. Andreu Oller, presidirà la Missa amb motiu de la festa menor de Mataró, a l'ermita de Sant Simó (Cami Ral - El Ravalet, 8).

El Trobada de Naprotecnologia. «Una mirada diferent davant la infertilitat», de l'1 al 3 de novembre al centre Martí-Co-

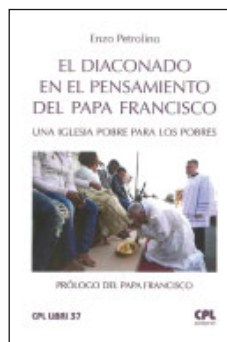
dolar (av. Cardenal Vidal i Barraquer, 15). Amb la presència de testimonis, casos clínics, convivència i reflexió sobre l'acollida i l'adopció. Més informació a www.naprotec.es

Recessos

«Sant Pau, evangelitzador. Seguint les petjades de sant Pau». Recés interparroquial per a joves, amb Mn. Bruno Bérchez, delegat de Pastoral de Joventut de la diòcesi de Barcelona. De divendres 9 (18 h) fins a dissabte 10 de novembre (18 h). Al Casal Bellesguard (c/ Mercè Rodoreda, 9). Cal inscripció prèvia a: www.obraexercicis.org. Organitza l'Obra d'Exercicis Parroquials.

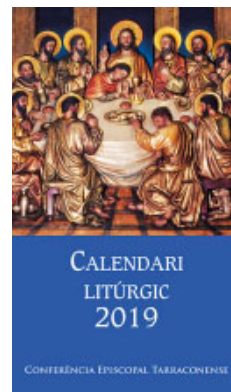
Publicacions

El diaconado en el pensamiento del papa Francisco. Enzo Petrolino, diàcono desde 1993, professor de teologia i autor de nombroses publicacions, es el

presidente de la Comunidad del Diaconado de Italia. Reúne en este libro, de 249 páginas, una serie de escritos e intervenciones del papa Francisco sobre el diaconado, mientras ejercía su ministerio episcopal en Buenos Aires y posteriormente como obispo de Roma. Editado por el CPL, con prólogo del papa Francisco.

Calendari litúrgic 2019. Editat pel Centre de Pastoral Litúrgica per encàrrec de la Conferència Episcopal Tarraconense, que presenta Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe-bisbe d'Ur-

gell i president de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia. Ofereix les indicacions necessàries per a la celebració de la Missa i de la Litúrgia de les Hores de cada dia per a les diòcesis amb seu a Catalunya. A la vegada, el CPL publica un opuscle de 32 pàgines, titulat *Breu calendari litúrgic 2019*, presentat per Mn. Josep Urdeix, que indica les lectures bíbliques de la litúrgia de cada dia.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Acompañemos a los jóvenes

Se clausura hoy en Roma el Sínodo de los Obispos, que ha tratado el tema «Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional». Los obispos que hemos tenido el honor de participar en esta asamblea, volvemos ahora a nuestras diócesis. El Sínodo, en profunda sintonía con el Papa, ha formulado unas propuestas que, entregadas al Santo Padre, podrían convertirse en el tema de un documento pontificio, en forma de exhortación apostólica, para toda la Iglesia. Así ha sucedido con otras asambleas de esta institución, como la anterior que se dedicó a la familia.

Una vez clausurada esta asamblea general ordinaria de los obispos, el próximo hito será la celebración en Panamá de la Jornada Mundial de la Juventud, programada para el próximo mes de enero. Los jóvenes son nuestra alegría y nuestra esperanza; por ello son, sin duda, el foco de nuestra misión, ya que creemos que necesitan y tienen derecho a la propuesta de creer en Jesucristo y en su Evangelio.

En nuestro país tenemos también un gran reto: dar respuestas a las preguntas de los jóvenes y atraerlos con la palabra de Jesús. Qué tarea

más bonita, ¿no os parece? Los jóvenes nos permiten pulsar el cambio de época que estamos viviendo. Todo se mueve, todo cambia y ellos son el máximo exponente de este movimiento, de estos cambios. Por ello, hay que emplear muchos esfuerzos y energía: recursos y personas. Todos debemos sentirnos implicados en la pastoral juvenil, aportando lo que podamos: nuestro testimonio, oración y apoyo a las personas e instituciones que trabajan en ella. Entre todos nos debemos preguntar: ¿qué ofrecemos a los jóvenes hoy? ¿Cómo les hacemos llegar la llamada de Jesús a seguirlo, que es fuente de sentido y de plenitud de vida?

El pasado domingo celebrábamos la Jornada Mundial de las Misiones, el Domund. En el mensaje hecho público para aquella ocasión, el papa Francisco dirigía unas palabras a los jóvenes que nos pueden animar mucho en este contexto. Les decía: «Que-

ridos jóvenes, no tengáis miedo de Cristo ni de su Iglesia». El Santo Padre añadía: «La Iglesia, anunciando lo que ha recibido gratuitamente (cf. Mt 10,8; Hch 3,6), comparte con vosotros, jóvenes, el camino y la verdad que conducen al sentido de la existencia en esta tierra. Jesucristo, muerto y resucitado por nosotros, se ofrece a nuestra libertad y la mueve a buscar, descubrir y anunciar este sentido pleno y verdadero.»

El Espíritu Santo nos acompañará, nos animará y nos dará fuerza para construir unas comunidades eclesiales que sean más evangelizadas en el interior y más evangelizadoras de cara al mundo de hoy, que nos ayuden a transmitir la fe cristiana y a acompañar a los chicos y chicas. Pedimos a María, Madre de Dios, y a los santos recientemente canonizados, Óscar Romero y Pablo VI, que intercedan por todos nosotros y nos acompañen siempre.